

Miejska Izba Wytrzeźwień w Szczecinie

70-100 Szczecin, ul. J.H. Dąbrowskiego 22-23

tel. sekretariat (091) 48-36-923, fax (091) 48-37-016

e-mail: miw@miw.szczecin.pl

RPW/63412/2014 P
Data:2014-07-30

Szczecin, 24.07.2014r.

MIW/D/ 357 /2014

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPŁ.	2014 -07- 30
ZAL.	A NR

Pani

Justyna Róża Lewandowska

Dyrektor Zespołu

Krajowy Mechanizm Prewencji

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich

Al. Solidarności 77

00-090 Warszawa

Szanowna Pani Dyrektor,

Odpowiadając na zalecenia zawarte w *Raporcie przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji (KMP.574.22.2014.WS)* z dnia 23.06.2014r. (data wpływu do MIW 18.07.2014r) informuję:

1. zmieniono ustawienie mebli w gabinecie lekarskim przez co możliwym stało się badanie lekarskie w tymże. Badanie pacjentów w stanie bardzo mocno zachwianej równowagi możliwe jest także w pomieszczeniu przebieralni za zamontowaną zasłoną.
2. poprzez lekarza, z którym Izba ma zawartą umowę kontraktową w zakresie usług medycznych, także z lekarzami indywidualnie przypomniałem o sytuacjach, w których zgodnie z przepisami, można stosować środki przymusu bezpośredniego, w tym zwłaszcza unieruchamianie w pasach.
3. w stosunku do doprowadzonych pacjentów nie stosuje się przymusowego rozbierania. Prosi się ich jednak, namawia do zdejmowania odzieży z pozostawieniem bielizny. Perspektywa kilkunastogodzinnego często pobytu kilku osób na jednej sali w odzieży, nierzadko zanieczyszczonej, bywa zawszonej, możliwość przenoszenia na salę przedmiotów, których pacjenci mieć nie powinni (papierosy, zapalniczki, ostre przedmioty itp.) skłania personel Izby do nalegania, aby pacjent założył odzież zastępczą. Opiekunowie osobom, które na to godzą się, pomagają w przebieraniu. Chwiejna równowaga pacjenta, a nawet jej brak może stwarzać wrażenie przymusowego rozbierania.
4. w wyniku przeprowadzonego postępowania dyscyplinarnego opiekuna mężczyznę, który brał udział w przyjmowaniu _____, w tym przy jej rozbieraniu się, ukarano karą upomnienia. Kierownikom zmiany na comiesięcznym spotkaniu przypomniałem o kategoriycznym zakazie angażowania opiekunów-mężczyzn do „obsługi” kobiet. Wyjątkiem może być pomoc przy doprowadzeniu do sali kobiety będącej w takim stanie upojenia alkoholowego, w którym nie jest ona w stanie samodzielnie iść, a opiekunka nie ma dostatecznie dużo siły, aby pacjentkę podtrzymywać. Także w przypadku agresywnego zachowania się pacjentki dopuszczalna jest pomoc opiekuna.

Miejska Izba Wytrzeźwień w Szczecinie

70-100 Szczecin, ul. J.H. Dąbrowskiego 22-23

tel. sekretariat (091) 48-36-923, fax (091) 48-37-016

e-mail: miw@miw.szczecin.pl

5. na najbliższym, comiesięcznym spotkaniu z kierownikami zmiany i depozytariuszami omówiony zostanie raport KMP. Wcześniej omówiono jedynie te tematy, które zawarte były w przesłanym, niekompletnym. We wrześniu bądź październiku prowadzone będzie coroczne szkolenie, w tym z zakresu stosowania środków przymusu bezpośredniego. Izba stara się o środki na zorganizowanie spotkania wszystkich pracowników bezpośredniej obsługi z psychologiem. Spotkanie takie miałoby na celu pokazanie sposobów odreagowywania stresów związanych z pracą w izbie wytrzeźwień.
6. w przebieralni zamontowano zasłonę, za którą pacjenci mogą przebierać się. Kamera monitoringu nie obejmuje tego obszaru.
7. izba wystąpiła z zapytaniem ofertowym do kilku firm dot. zainstalowania systemu przywoławczego. Poprzedni, zamontowany kilkadziesiąt lat wcześniej, został w trakcie remontu zdemontowany, albowiem był zniszczony, uszkodzony w stopniu nie pozwalającym na jego użytkowanie. Remont nie wchodził w rachubę ze względu na brak jakichkolwiek części zamiennych do tak starego systemu.
8. przeterminowane leki zostały usunięte. Nadzór nad lekami sprawują lekarze i w oparciu o ich zapotrzebowanie kupowane są nowe, z właściwą datą ważności.
9. zwrócono uwagę depozytariuszkom, aby opisywały przedmioty wartościowe przyjmowane w depozyt możliwie jak najdokładniej i w taki sposób, aby uniknąć jakichkolwiek nieporozumień przy ich zwracaniu pacjentowi..
10. przebieralnia była i jest wyposażona w wykładzinę. W dniu wizytacji wykładzina suszyła się po czyszczeniu. Dokupiono dodatkową, aby możliwa była wymiana na czas czyszczenia.

Informuję jednocześnie, że zlikwidowano podgląd kamery w toalecie męskiej. W tej chwili ani w toalecie damskiej, ani męskiej nie ma monitoringu.

Po spotkaniu z lekarzem realizującym kontrakt, na którym przedstawiłem mu raport KMP, otrzymałem od niego pismo zawierające odniesienie do zaleceń. Pismo to pozwałam sobie dołączyć.

z poważaniem

DYREKTOR

G. Roszak
Grzegorz Roszak

Szczecin, dnia 21.07.2014 roku.

**Odniesienie się do zaleceń przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji
Zawartych w raporcie przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji z re wizytacji
Miejskiej Izby wytrzeźwień w Szczecinie.**

W punkcie 3. zaleceń, **Krajowy Mechanizm Prewencji (KMP)** zaleca odstąpienie od przymusowego rozbierania pacjentów przyjmowanych do Miejskiej Izby Wytrzeźwień, uzasadniając to zalecenie przepisem zawartym w art. 19 Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku z dnia 18 grudnia 2002 roku (Dz.U. z 20078 roku Nr 30, poz 192.).

Uzasadniając to zalecenie KMP oparł się również na przepisie § 10 rozporządzenia (str 3 Raportu) podnosząc iż przepis ten wprowadza **jedynie w normie postępowania z pacjentem** w Miejskiej Izbie Wytrzeźwień możliwość wydania na czas pobytu odzieży ochronnej zastępczej – jednocześnie sugerując, iż pozostawia się pacjentowi decyzję czy zechce się rozebrać czy też nie zechce się rozebrać.

Jednocześnie, na stronie 4 raportu w akapicie 3 KMP zaleca przeprowadzanie badań lekarskich każdego pacjenta doprowadzonego do Izby, podpierając się przepisem z § 4 ust. 2 rozporządzenia.

Jako przedstawiciel Jednostki Służby Zdrowia realizującej zawartą umowę kontraktową z Miejską Izbą Wytrzeźwień w Szczecinie w zakresie opieki medycznej podnoszę, iż:

1. norma postępowania medycznego z pacjentem w Miejskiej Izbie Wytrzeźwień (badania podmiotowego, przedmiotowego, dodatkowych, stosowania środków przymusu bezpośredniego itp.) sformułowana jest nie tylko w w art. 19 Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku z dnia 18 grudnia 2002 roku (Dz.U. z 20078 roku Nr 30, poz 192.) oraz § 10 rozporządzenia.
2. Zgodnie z § 4 osobę doprowadzoną do izby poddaje się niezwłocznie badaniom lekarskim, na podstawie których lekarz stwierdza 4 stany zdrowia pacjenta opisane w ust 2 tego paragrafu.
3. niemożliwe jest wykonanie badań lekarskich bez totalnego rozebrania pacjenta. Również częściowe rozebranie pacjenta nie pozwala na całościową ocenę stanu zdrowia pacjenta (patrz podręczniki diagnostyki medycznej prof. W. Orłowskiego).

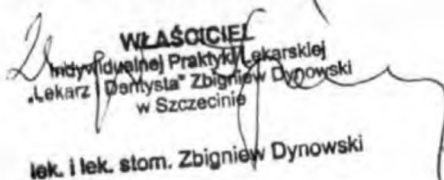
Nadto analizując całość treści raportu można stwierdzić wiele sprzecznych stwierdzeń wykluczających się wzajemnie. Powodują one wrażenie u analizującego, iż kontrolerzy KMP nie rozumieli **1. ogólnej definicji normy postępowania obowiązującej w prawie polskim, 2. a już w ogóle normy postępowania z pacjentem w zakresie prawa medycznego obowiązującego w Polsce.**

Wydaje się to co najmniej dziwne, ponieważ w skład komisji wchodził również prawnicy, a jednak w uzasadnieniach zaleceń stosowali wyrywkowo przepisy prawa bez zrozumienia całościowo normy postępowania obowiązującej w Izbie Wytrzeźwień.

Podsumowując:

1. Pacjent przyjmowany do Izby Wytrzeźwień może być zbadany przez lekarza tylko i wyłącznie po uprzednim rozebraniu go do naga, i nie ma innej możliwości badania i oceny wydolności poszczególnych układów w organizmie człowieka.
2. A jeżeli KMP zna takie możliwości badania pacjenta bez jego uprzedniego przymusowego rozebrania to bardzo proszę o opisanie takiej techniki badania pacjenta.

Z poważaniem

WŁAŚCICIEL
Indywidualnej Praktyki Lekarskiej
„Lekarz Dentysta” Zbigniew Dynowski
w Szczecinie
lek. i lek. stom. Zbigniew Dynowski

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa,

2014 -09- 04

Krajowy Mechanizm Prewencji

KMP.574.22.2014.WS

**Pan
Grzegorz Roszak**
Dyrektor
Miejskiej Izby Wytrzeźwień
ul. J.H Dąbrowskiego 22-23
70-100 Szczecin

Uprzejmie dziękuję za przesłanie odpowiedzi na Raport z wizytacji Miejskiej Izby Wytrzeźwień w Szczecinie.

Jednocześnie pragnę poinformować Pana Dyrektora, że zapis monitoringu analizowany przez przedstawicieli KMP, jednoznacznie wskazywał, że odzież odbierana była doprowadzonej wyraźnie wbrew jej woli (6 maja 2014 r., godzina 5.47). Chciałbym także zaznaczyć, iż pracownicy Mechanizmu dostrzegają potrzebę przebrania osoby doprowadzonej w przypadkach wskazanych przez Pana Dyrektora (odzież silnie zabrudzona, zawszawiona, nienadająca się do użycia). W takiej sytuacji zaproponowanie ubrań zastępczych jest jak najbardziej zasadne. Natomiast przesłane do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich nagrania monitoringu z przyjęcia do Izby (04-05.05.2014 r.) wskazywały, że odzież odbierana jest bez względu na jej stan. W związku z tym ponownie zalecam ograniczenie proponowania doprowadzonym do Izby odzieży zastępczej do sytuacji kiedy ich odzież nie nadaje się do użytku.

Natomiast w odniesieniu do pisma Pana lek. i lek. stom. Zbigniewa Dynowskiego uprzejmie informuję, że przedstawiciele KMP nie negują potrzeby rozbierania osób doprowadzonych do Izby w celu przeprowadzenia badania medycznego. Jest to dopuszczalne, ale przy spełnieniu pewnych kryteriów. Przede wszystkim musi się to odbywać w warunkach zapewniających poszanowanie wskazanego w art. 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo do ochrony prawnej życia prywatnego. Ponadto zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2013 r. poz. 1245) dalej ustawa, *pacjent ma prawo do poszanowania intymności i godności, w szczególności w czasie udzielania mu świadczeń zdrowotnych. Co więcej w celu realizacji ww. prawa osoba wykonująca zawód medyczny ma*

obowiązek postępować w sposób zapewniający poszanowanie intymności i godności pacjenta (art. 22 ust. 1 ustawy). Należy także podkreślić, że osoby wykonujące zawód medyczny, inne niż udzielające świadczeń zdrowotnych, uczestniczą przy udzielaniu tych świadczeń tylko wtedy, gdy jest to niezbędne ze względu na rodzaj świadczenia lub wykonywanie czynności kontrolnych na podstawie przepisów o działalności leczniczej. Uczestnictwo, a także obecność innych osób wymaga zgody pacjenta, a w przypadku pacjenta małoletniego, całkowicie ubezwłasnowolnionego lub niezdolnego do świadomego wyrażenia zgody, jego przedstawiciela ustawowego, i osoby wykonującej zawód medyczny, udzielającej świadczenia zdrowotnego (art. 22 ust. 2 ustawy). Udzielanie świadczeń medycznych w przebieralni, pomieszczeniu do którego swobodny dostęp mieli pozostali pracownicy Izby nie zapewnia poszanowania wspomnianych praw.

Co więcej w ocenie pracowników Mechanizmu rozebranie się osoby doprowadzonej do Izby, w związku z przeprowadzonym badaniem, nie musi automatycznie stanowić podstawy do wydania odzieży zastępczej. Sytuacja taka może mieć miejsce we wcześniej wskazanych przypadkach. W innym wypadku doprowadzony do Izby może ubrać się w swoją odzież.

W korespondencji zwrotnej proszę o powołanie się na numer sprawy: **KMP.574.22.2014.WS.**

Wojciech Sedownik
Sedownik
specjalista

Miejska Izba Wyrzeźwien w Szczecinie

70-100 Szczecin, ul. J.H. Dąbrowskiego 22-23

tel. sekretariat (091) 48-36-923, fax (091) 48-37-016

miw@miw.szczecin.pl

RPW/89155/2014 P
Data: 2014-11-05

Szczecin, dnia 28.10.2014r.

MIW/D/432/2014

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPEŁ.	2014 -11- 05
ZAL. NR

Pan
Wojciech Sadownik
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
Krajowy Mechanizm Prewencji
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

dot.: KMP.574.22.2014.WS.

Odpowiadając na pismo z dnia 04.09.2014 informuję;

Pacjenci doprowadzeni do izby wyrzeźwien informowani są o możliwości pozostania we własnej odzieży bądź skorzystania z odzieży zastępczej na czas pobytu w izbie. Także w przypadku osób, których odzież jest bardzo zabrudzona (np. bezdomni) im również pozostawia się wybór. Ewentualne przebieranie się pacjent wykonuje za zastoną zamontowaną w szatni. Monitoring nie obejmuje obszaru poza zastoną.

Badanie lekarskie rozebranego pacjenta, o ile pacjent wyrazi na takie badanie zgodę, odbywa się w gabinecie lekarskim, bądź w szatni oddzielonej od reszty pomieszczenia na czas badania kotarą. Takie miejsce przeprowadzania badań wynika z ograniczeń lokalowych.

Nie wszyscy doprowadzeni wyrażają zgodę na rozebranie się i poddanie szczegółowemu badaniu. W takich przypadkach lekarz z konieczności przeprowadza głównie wywiad. W badaniu udział bierze tylko lekarz. Pozostały personel izby jest w tym czasie poza gabinetem czy też szatnią, mając jednak możliwość udzielenia pomocy lekarzowi bądź pacjentowi. Pragnę jednak zaznaczyć, że powyższe nie może odnieść się do doprowadzonych, którzy są w takim stanie upojenia alkoholowego, iż nie ma z nimi kontaktu werbalnego, nie potrafią utrzymać się samodzielnie na nogach. Nie mogą więc wyrazić zgody bądź braku zgody nie tylko na rozebranie się, ale także na badanie w ogóle. Sprawa udziału więc przy ich badaniu personelu niemedycznego pozostaje z formalnego punktu nierozwiązana.

Jeśli w trakcie badania (bądź wywiadu) lekarz stwierdza niemożność udzielenia pomocy w izbie lub konieczność przeprowadzenia szczegółowego badania, doprowadzony kierowany jest do szpitala.

Informuje także, iż kopię Pańskiego pisma z dnia 4.09.2014r. przekazałem lekarzowi Zb. Dynowskiemu.

Z poważaniem

DYREKTOR

G. Roszak
Grzegorz Roszak

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa,

2015-01-02

Krajowy Mechanizm Prewencji

KMP.574.22.2014.WS

**Pan
Grzegorz Roszak**
Dyrektor
Miejskiej Izby Wytrzeźwień
ul. J.H Dąbrowskiego 22-23
70-100 Szczecin

Uprzejmie dziękuję za przesłanie pisma z dnia 28 października 2014 r. (MIW/D/432.2014). Pragnę ponownie podkreślić, że ustalenia, iż w Izbie pacjenci są rozbierania przymusowo dokonano w oparciu o analizę nagrania z monitoringu. Zarejestrowana sytuacja nie może budzić wątpliwości, pacjentka wbrew swojej woli była pozbawiona odzieży. To samo tyczy się przeprowadzania badań lekarskich w obecności personelu niemedycznego. Sytuacje kiedy opiekunowie byli obecni przy badaniu pacjenta utrwalone były na analizowanym przez przedstawicieli KMP zapisie monitoringu. Należy również podkreślić, że na ww. nagraniach podczas przebierania czy też badań medycznych nie był wykorzystywany parawan czy kotara.

Jednocześnie pismo Pana Dyrektora traktuję jako zapewnienie, że stwierdzone podczas wizytacji pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich uchybienia zostaną wyeliminowane w dalszej działalności placówki.

Wojciech Sadowski
Wojciech Sadowski
Specjalista